Až únavou - Kubišová, Marta / Golden Kids

Až únavou zpomalíš chůzi svou,
zůstane z křídel tvých jen stín,
pak dál se ptám, proč odcházíš,
když léta čekám a ty o mé lásce víš.

Až únavou zpomalíš chůzi svou,
budeš snad úsměv můj si přát,
však náruč má nebude bláhová.
Pak by ses vrátil k ní a rád.

Až náruč má, ta náruč bláhová,
vyléčí rány tvé i spleen.
Já dál a dál se ptám, proč odcházíš,
když léta čekám a ty o mé lásce víš.

Až únavou zpomalíš chůzi svou,
budeš snad úsměv můj si přát,
však náruč má nebude bláhová.
Pak by ses vrátil k ní a rád.